

„Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“ (Mt 5, 9)

Výskumné centrum troch talianskych univerzít nedávno zistilo, že za jediný rok sa na internete objavilo vyše milióna nenávistných správ. Najviac násilia bolo namiereného proti cudzincom, Židom a zvlášť proti ženám.

Samozrejme, nedá sa to celkom zovšeobecniť, ale každý z nás už zažil v rodine, práci či v športe hádky, urážky a súperenie, ktoré rozdeľujú a narúšajú pokojné spolužitie. Keď sa však pozrieme na celý svet, v súčasnosti prebieha dokonca 56 ozbrojených konfliktov – je to najviac od druhej svetovej vojny – s obrovským počtom civilných obetí.

Práve v tomto kontexte vyznievajú Ježišove slová ako ešte väčšia výzva a potvrdzuje sa ich sila a pravdivosť:

„Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“

Každý národ, každý človek hlboko túži po pokoji, zhode a jednote. No aj napriek všetkej snahe, dobrej vôli a niekoľkotisícročným dejinám stále nedokážeme dosiahnuť trvalý pokoj. Ježiš prišiel, aby nám priniesol pokoj, ale ten pokoj – hovorí – „vám nedávam, ako dáva svet“¹, pretože pokoj nie je len neprítomnosť vojny, sporov, rozdelenia a tráum. „Jeho“ pokoj je aj to, je však ešte oveľa viac: je to plnosť života a radosti, je to spása celého človeka, je to sloboda, spravodlivosť a bratstvo v láske medzi národmi.²

Slovo života na tento mesiac je siedme z blahoslavenstiev, ktoré zaznievajú v úvodnej časti reči na vrchu (Mt 5–7). Ježiš, ktorý podľa nich žil, sa obracia ku svojim učeníkom, aby ich učil. Stojí za povšimnutie, že všetky blahoslavenstvá sú v množnom čísle. To naznačuje, že nekladie dôraz na individuálny postoj alebo na osobné čnosti jednotlivca, ale skôr na kolektívnu, v určitej skupine napĺňanú etiku.

„Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími deťmi.“

Kto sú tí, čo šíria pokoj? Toto „blahoslavenstvo je najaktívnejšie a explicitne pôsobiace slovné vyjadrenie a je analogické s tým, ktoré je použité v prvom verši Biblie o stvorení a naznačuje iniciatívu a pracovitosť. Láska je zo svojej podstaty tvorivá, (...) a hľadá zmierenie za

¹ Porov. Jn 14, 27

² Ch. Lubichová, *Parole di vita*, red. Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Rím, Città Nuova Editrice, 2017, s. 709 (Január 2004).

akúkoľvek cenu. Božími synmi sa nazývajú tí, ktorí sa naučili umeniu vytvárať pokoj a praktizujú ho, vedia, že bez darovania vlastného života niet zmierenia a že pokoj treba hľadať vždy a napriek všetkému. (...) Nejde totiž o nejaké nezávislé dielo, ktoré je plodom našich schopností, je to prejav od Krista prijatej milosti, on je náš pokoj.“³

„Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.“

Ako teda môžeme žiť podľa tohto slova? V prvom rade tým, že budeme šíriť pravú lásku všade, kde sme. Potom aj tým, že zasiahneme, keď je niekde okolo nás pokoj ohrozený. Niekedy stačí s láskou vypočuť obe strany a už sa môže črtať východisko. Ďalej, nevzdávajme sa, kým sa, často pre maličkosti, narušené vzťahy znovu neupraví. Možno by sme mohli v inštitúcii, združení či vo svojej farnosti rozvíjať iniciatívy povzbudzujúce k hlbšiemu povedomiu, ako veľmi potrebujeme pokoj. Vo svete je v tomto smere množstvo menších aj veľmi rozšírených ponúk: pochody, koncerty, konferencie či samotné dobrovoľníctvo prebúdzajúce prúd veľkodušnosti, ktorá buduje pokoj. Existujú aj projekty na výchovu k pokoju, napríklad *Living Peace*⁴. Dnes sa do jeho iniciatív zapája vyše 2600 škôl a skupín a viac ako dva milióny detí, mladých aj dospelých na všetkých kontinentoch. Medzi tieto aktivity patrí aj *kocka pokoja*, inšpirovaná *kockou lásky* zameranou na umenie milovať od Chiary Lubichovej.⁵ Na každej strane kocky je krátka veta, ktorá pomáha vytvárať pokojné vzťahy. Ďalšou iniciatívou je celosvetový *Time out*: každý deň na poludnie si ľudia na chvíľu pripomenú mier, v tichu sa zamyslia alebo sa modlia za mier, za pokoj.

Spracoval Augusto Parody Reyes a tím Slova života.

³ Pápež František, generálna audiencia. *Katechéza o blahoslavenstvách*. Streda 15. apríl 2020.

⁴ <http://livingpeaceinternational.org>.

⁵ Chiara Lubichová, *L'arte di amare*. Rím, Città Nuova Editrice, 2005.